

[Glistrup.]

vedrørende motiveringen for fremsættelsen skal henvises til bemærkningerne til lovforslaget.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om oplysnings- og salgspålagt vedrørende kulbrinter.

(Lovforslag nr. 130. Fremsat 10/3 75. Første behandling 3/4 75. Betænkning 22/4 75).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Sigsgaard (VS):

Som det fremgik af de bemærkninger, der fra VS' side blev gjort ved første behandling af dette lovforslag, kan vi tilslutte os de synspunkter, som nu er indeholdt i de to mindretalsudtalelser — det ene fra SFs side og det andet fra DKPs side. Der er jo ikke den helt store forskel på de to mindretal, men der har åbenbart skullet være to mindretal.

Vi gjorde ved første behandling opmærksom på, at IEA, som det her jo drejer sig om, er vendt imod u-landene, og at en vedtagelse af det lovforslag, som er til behandling her, må betragtes som af VS betragtes som en uvenlig handling over for udviklingslandene, over for den tredje verden. Vi har masser af tilkendegivelser fra den tredje verdens side om, at de også betragter dannelsen af IEA som en uvenlig handling, en handling, der er vendt imod deres interesser. Man tror i folketinget, at den internationale energiassociation kan give en større uafhængighed for landet, og man har fremstillet det, som om Danmark alene var afhængig af producentlandene, af olielandene. Men hvad er sandheden i det her? Sandheden er, at med vedtagelsen af forslaget her med tilslutningen til IEA, som jo for længst er realiseret, hvormed man legitimerer den til-

slutning, der for længst i praksis har fundet sted, bliver vi langt mere afhængige af de store olieselskaber og andre monopoler, end vi tidligere har været — og også tidligere har afhængigheden jo været stor. Jeg behøver blot at minde om situationen omkring det, man kaldte oliekrisen for halvandet års tid siden, da selskaberne f.eks. fik tilladelse til at forhøje prisen på de olieprodukter, som de havde på lager, og som var indkøbt til en lav pris, svarende til de meget store pristigninger, der inden for en kort periode fandt sted, og hvor formanden for monopolrådet, professor von Eyben, da han blev spurgt om monopolrådets stilling i den sag, svarede, at man fra monopolrådets side ikke turde andet af hensyn til Danmarks forsyning med olieprodukter end at tillade den forhøjelse af lagerpriserne.

Jeg synes næsten ikke, at man kan forlange en mere direkte tilkendegivelse af, at vi er stærkt afhængige af disse selskaber. Det har folketingets flertal aldrig nogen sinde ønsket at gøre noget som helst ved. Det er muligt, at der er medlemmer af tinget, der tror, at med vedtagelsen af det forslag, der nu ligger på bordet, opnår man en større uafhængighed. De tror fejl.

Med medlemskabet af IEA giver man sig bl.a. ind under mindsteprisordninger for olie — det har aviserne skrevet en del om i den senere tid, men nogen egentlig debat har der ikke fundet sted her i landet. Disse mindsteprisordninger er ønsket først og fremmest af USA for at gøre f.eks. Alaskas olie og skiferolien, som USA har en masse af, rentabel og for at sikre profit af de investeringer, der er foretaget i atomkraften.

Og det er jo først og fremmest USA-monopoler, der har investeret i atomkraften. Det er disse store selskabers investeringer, der skal gøres rentable gennem mindsteprisordningerne, som Danmark nu skal tilslutte sig, som IEA-landene skal tilslutte sig.

Her tror jeg man skal være opmærksom på — det tales der ikke om her i folketinget — at oliekrisen også var USAs krig imod Vesteuropa. Europa havde jo i årevis nydt godt af billig olie i forhold til USA. USAs olie var gennemgående dobbelt så dyr som den olie, Vesteuropa brugte. Det er klart, at det forhold har styrket Vesteuropas økonomi igennem årene samtidig med, at det har svækket USAs økonomi.